

מאורות אל העבר

יג טבת תשנ"ו | 05/01/1996

הטלפון מחסל החשבונות (חיסול יחיא עייאש)

נתיב הדמים של יחיא עייאש היה ארוך. מחולָה, חדרה, עפולה, רחוב דיזנגוף בתל אביב ורחובות ירושלים. מכוניות התופת שהכין עייאש, מהנדס בהכשרתו ומראשי החמאס, הביאו לרציחתם של מאות ישראלים. עייאש, יליד השומרון, הצטרף בצעירותו לארגון האחים המוסלמים והיה ממייסדי "עז עדין אל קאסם" – גדודי הטרור של החמאס. שנים ארוכות רדפה מדינת ישראל אחר הרוצח. בי"ג בטבת תשנ"ו (5.1.1996) נסגר המעגל. סוכני השב"כ איתרו בבית להיה שברצועת עזה את מיקומו. בהוראתם, מסר מודיע של השב"כ טלפון סלולרי לידי "המהנדס", מבלי שידע מה הוא מכיל. מצותתי השב"כ זיהו את קולו של עייאש בשעה ששוחח עם אביו במכשיר הנייד, ומטען זעיר שהוטמן בו התפוצץ והביא מיד לחיסולו. מאה אלף פלשתינים השתתפו בהלווייתו, והוא הפך לסמל פעולות הרצח והטרור. גם הרשות הפלשתינית שהתחייבה כביכול להסתייג מדרך הטרור, קראה לקריית הממשל הראשית שלה ברמאללה על שמו. מבחינת ישראל, הפך חיסולו של עייאש לדוגמא ולמופת ליכולתם הטובה של שירותי הבטחון הישראליים, ולהוכחה לכך שבמוקדם או במאוחר תבוא ישראל חשבון עם אויביה.

מאת יצירה עצמית - ויקפדיה

